

RETTENS DOM (Ottende Afdeling)

10. december 2010 *

I de forenede sager T-494/08 — T-500/08 og T-509/08,

Ryanair Ltd, Dublin (Irland), ved advokaterne E. Vahida og I-G. Metaxas-Maragkidis,

sagsøger,

mod

Europa-Kommissionen ved C. O'Reilly og P. Costa de Oliveira, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

* Processprog: engelsk.

angående en påstand om annullation af Kommissionens stiltiende afslag på aktindsigt i visse dokumenter vedrørende kontrolprocedurerne for den påståede statsstøtte, som var blevet tildelt sagsøgeren af de selskaber, der driver lufthavnene i Århus (Danmark) (sag T-494/08), i Alghero (Italien) (sag T-495/08), i Berlin-Schönefeld (Tyskland) (sag T-496/08), i Frankfurt-Hahn (Tyskland) (sag T-497/08), i Lübeck-Blankensee (Tyskland) (sag T-498/08), i Pau-Béarn (Frankrig) (sag T-799/08), i Tampere-Pirkkala (Finland) (sag T-500/08) og i Bratislava (Slovakiet) (sag T-509/08), og subsidiært en påstand om annullation af de efterfølgende udtrykkelige afslag på aktindsigt i disse dokumenter,

har

RETTEN (Ottende Afdeling)

sammensat af dommerne S. Papasavvas (refererende dommer), som fungerende afdelingsformand, N. Wahl og A. Dittrich,

justitssekretær: fuldmægtig K. Pocheć,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 7. juli 2010,

afsagt følgende

Dom

Sagernes baggrund

- ¹ Mellem 2002 og 2006 modtog Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber flere klager vedrørende den påståede statsstøtte, som var blevet tildelt sagsøgeren, Ryanair Ltd, af de selskaber, der driver lufthavnene i Århus (Danmark), i Alghero (Italien), i Berlin-Schönefeld (Tyskland), i Frankfurt-Hahn (Tyskland), i Lübeck-Blankensee (Tyskland), i Pau-Béarn (Frankrig), i Tampere-Pirkkala (Finland) og i Bratislava (Slovakiet).
- ² Den 26. januar 2007 modtog Kommissionen desuden anmeldelse fra de franske myndigheder om kontrakter indgået af industri- og handelskammeret i Pau-Béarn (Frankrig) med sagsøgeren og et af dets datterselskaber.
- ³ I hvert tilfælde indledte Kommissionen formelle undersøgelsesprocedurer i forbindelse med den støtte, der hævdedes at være blevet tildelt sagsøgeren. Et sammendrag

af disse afgørelser, hvorved interesserede parter oplystes om muligheden for at fremsætte bemærkninger, blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*.

- 4 Ved skrivelser af 20. juni 2008 (sag T-509/08) og 25. juni 2008 (sagerne T-494/08 — T-500/08) anmodede sagsøgeren i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43) Kommissionen om aktindsigt i sagsakterne vedrørende den påståede statsstøtte, som var blevet tildelt sagsøgeren af de selskaber, der driver lufthavnene i Århus, i Alghero, i Berlin-Schönefeld, i Frankfurt-Hahn, i Lübeck-Blankensee, i Pau-Béarn, i Tampere-Pirkkala og i Bratislava.
- 5 Sagsøgeren begærede bl.a. aktindsigt i klagerne og den anmeldelse, som Kommissionen har modtaget, i bemærkninger fra tredjeparter, i skriftvekslinger og andre meddelelser mellem Kommissionen, de berørte medlemsstater og de selskaber, der driver de berørte lufthavne, i dokumenter indgivet til Kommissionen af medlemsstaterne og de selskaber, der driver de berørte lufthavne, og i alle andre dokumenter i Kommissionens sagsakter, herunder de af Kommissionen udarbejdede analyser af de modtagne dokumenter, studier, rapporter, undersøgelser og foreløbige konklusioner, der har ledt til Kommissionens afgørelser om at indlede formelle undersøgelsesprocedurer. Sagsøgeren præciserede, at i tilfælde, hvor visse dele af de dokumenter, der var omfattet af sagsøgerens begæring, henhørte under undtagelserne til retten til aktindsigt, anmodede sagsøgeren om at få aktindsigt i den del af disse dokumenter, der ikke var omfattet af undtagelserne.
- 6 Ved skrivelser af 10. juli 2008 (sag T-509/08), af 15. juli 2008 (sag T-499/08), af 17. juli 2008 (sagerne T-496/08, T-498/08 og T-500/08), af 22. juli 2008 (sagerne T-494/08 og

T-497/08) og af 24. juli 2008 (sag T-495/08) afslog Kommissionen at give aktindsigt i de dokumenter, der er omfattet af begæringerne, med undtagelse af afgørelserne om at indlede en formel undersøgelsesprocedure, som offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*.

- 7 Ved genfremsatte begæring, der er registreret den 11. august 2008 (sag T-509/08) og den 25. august 2008 (sagerne T-494/08 — T-500/08), anmodede sagsøgeren Kommissionen om at genoverveje afslagene og meddele sagsøgeren aktindsigt i de dokumenter, der er omhandlet i dennes oprindelige begæring.

- 8 Ved skrivelser af 2. september 2008 (sag T-509/08) og af 15. september 2007 (sagerne T-494/08 — T-500/08) (herefter »de første skrivelser om fristforlængelse«) fremhævede Kommissionen over for sagsøgeren, at den endnu ikke havde indsamlet alle de nødvendige elementer til at foretage en grundig analyse af begæringerne om aktindsigt, og at den ikke var i stand til at træffe endelige afgørelser. Kommissionen forlængede derfor svarfristerne i alle sagerne med 15 arbejdsdage.

- 9 Ved skrivelser af 23. september 2008 (sag T-509/08) og af 6. oktober 2008 (sagerne T-494/08 — T-500/08) (herefter »de næste skrivelser om fristforlængelser«) meddelte Kommissionen sagsøgeren, at den trods fristforlængelsen ikke var i stand til at træffe endelige afgørelser, og at den ville sætte alt i værk for at meddele sagsøgeren endelige svar så hurtigt som muligt.

- 10 Ved skrivelser af 26. september 2008 (sag T-509/08), af 8. oktober 2008 (sag T-495/08), af 9. oktober 2008 (sag T-494/08), af 23. oktober 2008 (sag T-499/08), af 31. oktober

ber 2008 (sag T-500/08), af 20. november 2008 (sag T-496/08), af 6. januar 2009 (sag T-498/08) og af 18. februar 2009 (sag T-497/08) (herefter »de udtrykkelige afgørelser«) fremhævede Kommissionen over for sagsøgeren, at den afslog at give denne aktindsigt i de dokumenter, som var omfattet af sagsøgerens anmodning, med undtagelse af: a) tre begæringer om fristforlængelse indgivet af de danske myndigheder (sag T-494/08), b) to e-mails fra de italienske myndigheder, hvorved de begærede fristforlængelse, og to skrivelser fra Kommissionen, hvorved den tildelte en fristforlængelse (sag T-495/08), c) tre begæringer om fristforlængelser indgivet af de tyske myndigheder og fire positive svar fra Kommissionen (sag T-496/08), d) et positivt svar fra Kommissionen på en begæring fra de tyske myndigheder om at forlænge en frist (sag T-497/08), e) to begæringer om fristforlængelse indgivet af de tyske myndigheder og tre positive svar fra Kommissionen (sag T-498/08), f) en begæring om fristforlængelse fra de franske myndigheder og en skrivelse fra Kommissionen, hvorved dette tildeltes (sag T-499/08), g) to begæringer om fristforlængelse indgivet af de finske myndigheder og to skrivelser fra Kommissionen, hvorved de begærede forlængelser tildeltes (sag T-500/08) og h) to begæringer om fristforlængelse indgivet af de slovakiske myndigheder (sag T-509/08).

- 11 Kommissionen fandt i det væsentlige, at de andre dokumenter, der var omfattet af sagsøgerens begæringer, i deres helhed var omfattet af de undtagelser, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001 (undtagelse vedrørende beskyttelsen af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision) og i artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001 (undtagelse vedrørende beskyttelsen af beslutningsprocessen før vedtagelsen af en afgørelse). Kommissionen vurderede endvidere, at visse dokumenter ligeledes var omfattet af undtagelserne i artikel 4, stk. 2, første led (undtagelse vedrørende beskyttelsen af forretningsmæssige interesser), i artikel 4, stk. 3, andet afsnit (undtagelse vedrørende beskyttelsen af beslutningsprocessen efter vedtagelsen af en afgørelse), og i sagerne T-494/08, T-496/08, T-497/08, T-499/08 og T-500/08, i artikel 4, stk. 2, andet led (undtagelse vedrørende beskyttelsen af juridisk rådgivning), i forordning nr. 1049/2001. Den fandt ligeledes, at der ikke forelå en overordnet offentlig interesse, som kunne begrunde offentliggørelse af dokumenterne, og at der ikke var mulighed for at give delvis aktindsigt heri, idet dokumenterne i deres helhed var omfattet af mindst to undtagelser.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 12 Ved stævninger indleveret til Rettens Justitskontor den 7. november 2008 (sag T-509/08) og den 14. november 2008 (sagerne T-494/08 — T-500/08) anlagde sagsøgeren nærværende sager.

- 13 Ved skrivelser af 22. december 2008, af 9. januar og af 20. februar 2009 anmodede sagsøgeren om tilladelse til at tilpasse sine påstande og anbringender henholdsvis i sagerne T-496/08, T-498/08 og T-497/08 som følge af underretningen om Kommissionens udtrykkelige afgørelser. Retten gav tilladelse hertil den 29. januar og den 26. marts 2009.

- 14 Ved skrivelse af 14. august 2009 anmodede sagsøgeren om forening af sagerne T-494/08, T-495/08, T-496/08, T-497/08, T-498/08, T-499/08, T-500/08 og T-509/08 og om, at der blev truffet foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse.

- 15 Ved kendelse af 14. oktober 2009 forenede formanden for Rettens Ottende Afdeling sagerne med henblik på den mundtlige forhandling.

- 16 Ved kendelse af 25. november 2009 bestemte formanden for Rettens Ottende Afdeling i medfør af artikel 65, litra b), artikel 66, stk. 1, og artikel 67, stk. 3, tredje afsnit, i Rettens procesreglement, at Kommissionen skal fremlægge kopier af samtlige dokumenter, den har givet afslag på aktindsigt i. Kommissionen efterkom dette.
- 17 Ved skrivelse af 12. marts 2010 stillede Retten inden for rammerne af foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse, som fastsat i procesreglementets artikel 64, parterne skriftlige spørgsmål, som disse besvarede inden for den fastsatte frist.
- 18 I betragtning af, at de omhandlede sager rejser et fortolkningsspørgsmål, der er identisk med det spørgsmål, der er rejst i sag C-139/07 P, Kommissionen mod Technische Glaswerke Ilmenau, der er forelagt Domstolen, udsatte formanden for Rettens Ottende Afdeling ved kendelse af 12. april 2010 i overensstemmelse med artikel 54, stk. 3, i statuten for Domstolen, og procesreglementets artikel 77, litra a), efter at have hørt parterne, behandlingen af de foreliggende sager indtil Domstolen har afsagt dom.
- 19 Den 29. juni 2010 afsagde Domstolen dom i sagen Kommissionen mod Technische Glaswerke Ilmenau (sag C-139/07 P, Sml. I, s. 5885).
- 20 Parterne afgav indlæg og besvarede spørgsmål fra Retten under retsmødet den 7. juli 2010. Navnlig fremsatte parterne deres bemærkninger vedrørende dommen i sagen Kommissionen mod Technische Glaswerke Ilmenau og dennes konsekvenser for de foreliggende sager.

21 Efter at have hørt parterne herom under retsmødet i overensstemmelse med procesreglementets artikel 50 finder Retten, at sagerne T-494/05 — T-500/08 og T-509/08 bør forenes med henblik på dommen.

22 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- De stiltiende afgørelser annulleres, og de udtrykkelige afgørelser i sagerne T-494/08, T-495/08, T-496/08, T-498/08, T-499/08, T-500/08 og T-509/08 erklæres for nulliteter, og den udtrykkelige afgørelse i sag T-497/08 erklæres uden bindende retsvirkninger.
- Subsidiært annulleres de anfægtede afgørelser.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

23 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Sagerne afvises, for så vidt som de tilsigter en annullation af de påståede stiltiende afgørelser.
- Frifindelse.
- Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

1. *Sagsøgerens første påstand om annullation af de stiltiende afgørelser og om, at de udtrykkelige afgørelser i sagerne T-494/08, T-495/08, T-496/08, T-498/08, T-499/08, T-500/08 og T-509/08 erklæres for nulliteter, og den udtrykkelige afgørelse i sag T-497/08 erklæres uden bindende retsvirkninger*

Parternes argumenter

- ²⁴ Sagsøgeren har hævdet, at de første skrivelser om fristforlængelse er i strid med artikel 8, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001, idet de for det første er fremkommet på den sidste dag for den i artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 1049/2001 fastsatte frist (herefter »den oprindelige frist«), og for det andet ikke indeholder en udførlig begrundelse. Sagsøgeren er således af den opfattelse, at Kommissionens stiltiende afslag på at give aktindsigt i dokumenterne ville træde i kraft ved udløbet af den oprindelige frist.
- ²⁵ Sagsøgeren har tilføjet, at under alle omstændigheder — selv om de første skrivelser om fristforlængelse måtte anses for tilstrækkelige til at forlænge den oprindelige frist — blev der ikke truffet nogen udtrykkelig afgørelse før udløbet af den forlængede frist. Sagsøgeren har derfor konkluderet, at det er de stiltiende afslag på aktindsigt i doku-

menterne, der i mangel på en udtrykkelig afgørelse fra Kommissionen inden for de i artikel 8 i forordning nr. 1049/2001 fastsatte frister er gældende.

- 26 Sagsøgeren har gjort gældende, at denne har en interesse i at opnå annullation af de stiltiende afgørelser. De udtrykkelige afgørelser er nemlig nulliteter eller blot bekræftelser af de stiltiende afgørelser og afføder således ingen yderligere retsvirkning. Ifølge sagsøgeren skulle indholdet af de udtrykkelige afgørelser have været grundlæggende forskelligt fra indholdet af et negativt svar for ikke blot at udgøre rent bekræftende afgørelser. Dette er imidlertid ikke tilfældet i den foreliggende sag.
- 27 Sagsøgeren har bekræftet, at denne har en interesse i at anlægge sag til prøvelse af de stiltiende afgørelser for at forhindre, at Kommissionen i fremtiden atter handler i strid med sin forpligtelse til at svare inden for de fastsatte frister og for at beskytte retssikkerheden for de personer, der anmoder om aktindsigt.
- 28 Kommissionen har anført, at den i de første skrivelser om fristforlængelse angivne forklaring på fuldt tilstrækkelig vis anskueliggør for sagsøgeren, hvorfor Kommissionen ikke var i stand til at svare inden for den oprindelige frist. Kommissionen har derfor ikke handlet i strid med artikel 8, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001 ved at forlænge den oprindelige frist.
- 29 Kommissionen har erkendt, at den efterfølgende ikke var i stand til at give et endeligt svar ved udløbet af den forlængede frist. Kommissionen har imidlertid anført, at det som følge af sagsøgerens samtidige indgivelse af otte begæringer om aktindsigt og med henblik på at forlige sagsøgerens interesser og princippet om god forvaltnings-

skik bør være den tilladt at forlænge de strikte tidsfrister, der er fastsat i artikel 7 og 8 i forordning nr. 1049/2001, og at foretage behandlingen af begæringerne inden for en rimelig frist.

³⁰ Ifølge Kommissionen har den i den foreliggende sag nøje taget hensyn til sagsøgerens interesser, idet den har vedtaget otte udtrykkelige afgørelser mellem den 8. oktober og den 18. februar 2009. Kommissionen har følgelig hævdet, at der på tidspunktet for indgivelsen af søgsmålet ikke forelå nogen stiltiende afgørelse, der kan gøres til genstand for et søgsmål.

³¹ Såfremt det lægges til grund, at de stiltiende afgørelser foreligger, har Kommissionen anført, at søgsmålene til prøvelse af disse akter ikke kan antages til realitetsbehandling, eftersom de stiltiende afgørelser blev erstattet af de udtrykkelige afgørelser. Sagsøgeren har således fortabt enhver søgsmålsinteresse i forhold til de stiltiende afgørelser, idet annullationen af disse ikke kan være til fordel for denne. Annullationen af de stiltiende afgørelser vil således kun kunne have til følge, at Kommissionen skal vedtage udtrykkelige afgørelser vedrørende de samme dokumenter, hvilket allerede har fundet sted i den foreliggende sag.

³² Kommissionen har gjort gældende, at de udtrykkelige afgørelser ikke er afgørelser, der bekræfter de stiltiende afgørelser, eftersom de indeholder en ny gennemgang af sagsøgerens situation, begrundet afslaget på aktindsigt i visse af de dokumenter, som var omfattet af sagsøgerens begæring, og meddeler aktindsigt i visse dokumenter.

Rettens bemærkninger

33 Det bemærkes indledningsvis, at artikel 8 i forordning nr. 1049/2001 fastsætter følgende:

»1. En genfremsat begæring skal behandles straks. Inden 15 arbejdsdage fra registreringen af en sådan begæring skal institutionen enten meddele den, der har fremsat begæringen, aktindsigt og inden for samme periode give adgang til de ønskede dokumenter i overensstemmelse med artikel 10 eller skriftligt begrunde, hvorfor der gives helt eller delvist afslag. Afslår institutionen helt eller delvist begæringen om aktindsigt, oplyser den den, der har fremsat begæringen, om mulighederne for domstolsprøvelse af institutionens beslutning og/eller klage til Ombudsmanden efter reglerne i [...] artikel 230 [EF] og 195 [EF].

2. I undtagelsestilfælde, f.eks. hvis begæringen vedrører meget lange dokumenter, eller hvis der er tale om et meget stort antal dokumenter, kan den i stk. 1 nævnte frist forlænges med 15 arbejdsdage, forudsat at den, der har fremsat begæringen, på forhånd underrettes herom og gives en nærmere begrundelse.

3. Har institutionen ikke afgivet svar inden for den fastsatte frist, anses dette for et afslag på begæringen, og den, der har fremsat begæringen, kan herefter iværksætte domstolsprøvelse af institutionens beslutning og/eller klage til Ombudsmanden efter reglerne i EF-traktaten.«

- 34 Hvad for første angår gyldigheden af Kommissionens første forlængelse af svarfristen kan det for det første konstateres, at der fra samme selskab næsten samtidigt var blevet indgivet otte begæring om aktindsigt til Kommissionen, der omfattede i alt 377 dokumenter, og som vedrørte sager med forbindelse til hinanden. Begæringerne vedrørte således et stort antal dokumenter.
- 35 Det bemærkes for det andet, at Kommissionen tilstillede sagsøgeren de første skrivelser om fristforlængelse ved telefax på den oprindelige frists sidste dag.
- 36 For det tredje skal det bemærkes, at i de første skrivelser om fristforlængelse forklarede Kommissionen, at begæringerne var under behandling, men at Kommissionen ikke havde været i stand til at indsamle alle de nødvendige dokumenter med henblik på at træffe en endelig afgørelse. Den henviste endvidere i sagerne T-494/08 — T-500/08 til det forhold, at sagsøgeren samtidig havde genfremsat syv begæring om aktindsigt. På den baggrund skulle sagsøgeren kunne forstå de særlige grunde til forlængelsen i hver sag. Begrundelsen er således tilstrækkelig uddybende.
- 37 På baggrund af ovenstående betragtninger kan det konkluderes, at de første skrivelser om fristforlængelse er i overensstemmelse med de i artikel 8, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001 fastsatte krav og gyldigt har forlænget den oprindelige frist på 15 arbejdsdage, således at der ikke er vedtaget nogen stiltiende afgørelse ved udgangen af den oprindelige frist.

- 38 For så vidt angår de næste skrivelser om fristforlængelse skal det bemærkes, at Kommissionen i medfør af artikel 8 i forordning nr. 1049/2001 kun kunne forlænge den oprindelige frist en gang, samt at ved udløbet af den forlængede frist skal et stiltiende afslag på aktindsigt anses for vedtaget.
- 39 Det bemærkes i denne henseende, at den i artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 1049/2001 fastsatte frist er bindende (jf. i denne retning Rettens dom af 19.1.2010, forenede sager T-355/04 og T-446/04, Co-Frutta mod Kommissionen, Sml. II, s. 1, præmis 60 og 70) og ikke kan forlænges ud over de tilfælde, der er anført i artikel 8, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001, uden at bestemmelsen mister sin effektive virkning, idet den, der begærer aktindsigt, ikke længere ville vide, nøjagtig hvornår denne ville kunne indgive søgsmål eller klage som fastsat i nævnte forordnings artikel 8, stk. 3 (jf. analogt Domstolens dom af 21.4.2005, sag C-186/04, Housieaux, Sml. I, s. 3299, præmis 26).
- 40 De næste skrivelser om fristforlængelse kan derfor ikke gyldigt forlænge fristerne. I hver sag skal Kommissionens manglende svar ved den forlængede frists udløb derfor anses for et stiltiende afslag på aktindsigt.
- 41 Det skal imidlertid bemærkes, at det fremgår af fast retspraksis, at et annullationssøgsmål anlagt af en fysisk eller juridisk person kun kan antages til behandling, såfremt sagsøgeren har en retlig interesse i, at den anfægtede retsakt annulleres (jf. dommen i sagen Co-Frutta mod Kommissionen, præmis 40 og den deri nævnte retspraksis).
- 42 En sagsøgers søgsmålsinteresse skal med hensyn til sagsgenstanden foreligge på tidspunktet for indgivelsen af søgsmålet, der i modsat fald afvises (dommen i sagen Co-Frutta mod Kommissionen, præmis 41).

- 43 Endvidere skal sagsøgerens søgsmålsinteresse bestå indtil retsafgørelsen, idet det i modsat fald findes ufornuddent at træffe afgørelse, hvilket forudsætter, at søgsmålet med sit resultat kan bibringe den part, som har indledt det, en fordel (jf. dommen i sagen Co-Frutta mod Kommissionen, præmis 43 og den deri nævnte retspraksis).
- 44 Såfremt sagsøgerens søgsmålsinteresse bortfalder under sagens forløb, kan en afgørelse fra Retten om sagens realitet ikke bibringe denne en fordel (jf. dommen i sagen Co-Frutta mod Kommissionen, præmis 44 og den deri nævnte retspraksis).
- 45 Hvad i den foreliggende sag for det første angår påstanden om annullation af de stiltiende afgørelser, der forelå ved udløbet af den forlængede frist, bemærkes, at Kommissionen i kraft af vedtagelsen af de udtrykkelige beslutninger har trukket nævnte stiltiende afgørelser tilbage (jf. i denne retning dommen i sagen Co-Frutta mod Kommissionen, præmis 45).
- 46 Det skal imidlertid bemærkes, at en eventuel annullation af de stiltiende afgørelser på grund af tilsidesættelse af formforskrifter kun kan medføre, at der træffes nye afgørelser, som materielt set er identiske med de udtrykkelige afgørelser. Behandlingen af søgsmålet vedrørende de stiltiende afgørelser kan desuden hverken begrundes med formålet bestående i at undgå, at ulovligheden gentager sig som omhandlet i præmis 50 i Domstolens dom af 7. juni 2007, Wunenburger mod Kommissionen (sag C-362/05 P, Sml. I, s. 4333), eller med formålet bestående i at lette eventuelle erstatningssager, idet disse formål kunne nås ved behandlingen af søgsmål til prøvelse af de udtrykkelige afgørelser (jf. i denne retning dommen i sagen Co-Frutta mod Kommissionen, præmis 46 og den deri nævnte retspraksis).

- 47 Det følger heraf, at søgsmålene i sagerne T-494/08, T-495/08, T-499/08, T-500/08 og T-509/08 ikke kan antages til behandling, idet de er rettet mod de omhandlede stiltiende afgørelser, som er nævnt i præmis 40 ovenfor, for så vidt som sagsøgeren ikke havde søgsmålsinteresse i forhold til disse afgørelser, da de udtrykkelige afgørelser, som sagsøgeren subsidiært påstår annulleret, blev vedtaget inden indbringelsen af søgsmålene.
- 48 På samme måde er det ikke længere fornødent at træffe afgørelse i sagerne T-496/08, T-497/08 og T-498/08, idet de er rettet mod de omhandlede stiltiende afgørelser, for så vidt som sagsøgeren ikke længere har søgsmålsinteresse i forhold til disse afgørelser, da de udtrykkelige afgørelser, som sagsøgeren subsidiært påstår annulleret, blev vedtaget efter indbringelsen af søgsmålene.
- 49 Hvad for det andet angår de udtrykkelige afgørelses påståede nullitet bemærkes, at kriterierne for at erklære en retsakt for en nullitet bør forbeholdes retsakter, der er behæftet med særlig grove og åbenbare mangler (Domstolens dom af 26.2.1987, sag 15/85, Consorzio Cooperative d'Abruzzo mod Kommissionen, Sml. s. 1005, præmis 10). De konsekvenser, som er forbundet med konstateringen af, at en retsakt fra Unionens institutioner er en nullitet, er så alvorlige, at det af retssikkerhedsmæssige grunde må kræves, at denne konstatering forbeholdes fuldstændig ekstreme tilfælde (Domstolens dom af 15.6.1994, sag C-137/92 P, Kommissionen mod BASF m.fl., Sml. I, s. 2555, præmis 50, og af 8.7.1999, sag C-199/92 P, Hüls mod Kommissionen, Sml. I, s. 4287, præmis 86).
- 50 I den foreliggende sag kan den omstændighed, at de anfægtede udtrykkelige afgørelser er blevet vedtaget efter udløbet af den i artikel 8 i forordning nr. 1049/2001 fastsatte frist, ikke alene medføre, at Kommissionen fortaber kompetencen til at træffe en afgørelse (jf. i denne retning dommen i sagen Co-Frutta mod Kommissionen, præmis 56-59). Det fremgår desuden af denne doms præmis 53-103, at de udtrykkelige afgørelser ikke er behæftet med mangler.

- 51 Påstandene om, at det fastslås, at de udtrykkelige afgørelser er nulliteter, bør derfor forkastes. Det fremgår på samme vis af denne doms præmis 45-50, at påstanden om, at den udtrykkelige afgørelse i sag T-497/08 erklæres uden bindende retsvirkning, bør forkastes.
- 52 Det fremgår af ovenstående betragtninger, at sagsøgerens første påstand skal forkastes.

2. Sagsøgerens anden påstand om annullation af de udtrykkelige afgørelser

- 53 Sagsøgeren har subsidiært påstået de udtrykkelige afgørelser annulleret, idet denne gør to anbringender gældende, det første vedrørende en overtrædelse af artikel 4 i forordning nr. 1049/2001, og det andet vedrørende en overtrædelse af begrundelsespligten.

Det første anbringende vedrørende en overtrædelse af artikel 4 i forordning nr. 1049/2001

- 54 Sagsøgeren har til støtte for dette anbringende gjort gældende, at Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af de påberåbte undtagelser ikke har foretaget en konkret og individuel undersøgelse af dokumenterne, at Kommissionen ikke har bevist, at dokumenternes udlevering faktisk kan skade de ved nævnte undtagelser beskyttede interesser, og at Kommissionen ikke har taget hensyn til den overordnede

offentlige interesse, der begrundet udlevering af dokumenterne. Sagsøgeren kritiserer desuden Kommissionen for ikke at have givet delvis aktindsigt i dokumenterne.

- 55 Retten finder det i denne henseende hensigtsmæssigt at begynde med at tage stilling til Kommissionens anvendelse af undtagelsen vedrørende beskyttelse af formålet med undersøgelser.

Undtagelsen vedrørende beskyttelse af formålet med undersøgelser, som fastsat i artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001

— Parternes argumenter

- 56 Sagsøgeren har anført, at den i forordning nr. 1049/2001 fastsatte ret til aktindsigt udgør hovedreglen, og at undtagelserne hertil skal fortolkes strengt. Denne mener, at denne ret til aktindsigt medfører, at aktindsigt i et undersøgelsesdossier på området for statsstøtte skal tillades, selv om den, der begærer aktindsigt, er modtageren af den påståede støtte.
- 57 Sagsøgeren har gjort gældende, at behandlingen af en begæring om aktindsigt, navnlig ved en eventuel anvendelse af de i artikel 4 i forordning nr. 1049/2001 fastsatte undtagelser, skal underlægges en konkret og individuel undersøgelse, bortset fra, når der i sagen foreligger særlige omstændigheder, hvor det er klart, at aktindsigt i dokumenterne skal afslås eller i modsat fald tildes. Dette kan bl.a. være tilfældet, hvis visse dokumenter i deres helhed uden tvivl er omfattet af en undtagelse til retten til

aktindsigt eller modsat uden tvivl var tilgængelige i deres helhed eller allerede havde været genstand for en konkret og individuel undersøgelse af Kommissionen under lignende omstændigheder.

- 58 Ifølge sagsøgeren har Kommissionen begået en retlig fejl, idet den ikke har iværksat en konkret og individuel undersøgelse af de dokumenter, der er omfattet af sagsøgerens begæringer, når der ikke foreligger nogen særlig omstændighed, der kan begrunde undladelsen af en sådan undersøgelse. Hverken anvendelsen af konkurrencereglerne eller tilstedeværelsen af en igangværende undersøgelse ville ifølge sagsøgeren således kunne anses for særlige omstændigheder, der kan begrunde en overordnet undersøgelse.
- 59 Sagsøgeren har anført, at Kommissionen nøjedes med en abstrakt og overordnet administrativ undersøgelse af administrative sagsmapper uden at henvise til særlige dokumenter og deres indhold for at begrunde anvendelsen af undtagelserne til retten til aktindsigt.
- 60 Hvad bl.a. angår undtagelsen vedrørende beskyttelsen af formålet med undersøgelser som fastsat i artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001, har sagsøgeren anført, at Kommissionens forklaringer med henblik på at begrunde anvendelsen af nævnte undtagelse på næsten alle de begærede dokumenter er vage, gentagende, generelle og vil kunne finde anvendelse på et hvilket som helst undersøgelsesdossier, uanset om det er på området for statsstøtte eller på andre områder.
- 61 Kommissionens argumenter er desuden støttet på en fejlagtig fortolkning af formålet med undersøgelser som omhandlet i artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001. Offentliggørelsen af de dokumenter, som var omfattet af sagsøgerens

begæring, ville opfylde dette formål ved at give tredjeparter adgang til at tage hensyn til Kommissionens oplysninger i forbindelse med indgivelsen af deres bemærkninger.

- 62 Sagsøgeren har endvidere anført, at under hensyn til de af Kommissionen anførte argumenter er risikoen for, at aktindsigt i dokumenterne ville skade formålet med undersøgelser, rent hypotetisk og synes ikke med rimelighed at være forudsigelig.
- 63 Sagsøgeren har bl.a. gjort gældende, at visse dokumenter kunne meddeles denne uden at underminere den tillid, som medlemsstaterne eller de selskaber, der driver lufthavnene, har til samarbejdet med Kommissionen.
- 64 Sagsøgeren har således anført, at følgende dokumenter kan meddeles denne i deres helhed: i sag T-494/08 de tre skrivelser fra Kommissionen som svar på de skrivelser, der var vedlagt den udtrykkelige afgørelse, i sag T-495/08 anmodningen om fristforlængelse fra de italienske myndigheder af 30. juli 2004 og de dokumenter, der er blevet udvekslet mellem klageren og Kommissionen, som allerede er nævnt i Rettens dom af 10. maj 2006, Air One mod Kommissionen (sag T-395/04, Sml. II, s. 1343), i sag T-496/08 anmodningen fra de tyske myndigheder, der svarer til skrivelsen om fristforlængelse af 22. april 2008, i sag T-497/08 anmodningen om fristforlængelse fra de tyske myndigheder, der svarer til skrivelsen, der var vedlagt den udtrykkelige afgørelse af 18. februar 2009, i sag T-498/08 anmodningen fra de tyske myndigheder, der svarer til skrivelsen om fristforlængelse af 21. november 2007, i sag T-499/08 korrespondancen vedrørende afholdelsen af et møde mellem direktøren for handels- og industrikammeret i Pau-Béarn og Kommissionen, i sag T-500/08 e-mail afsendt den 24. marts 2003 fra [A.] til en række luftfartsselskaber og i sag T-509/08 korrespon-

dancen vedrørende sletningen af fortrolige oplysninger i beslutningen om at indlede en formel undersøgelsesprocedure. Sagsøgeren har hævdet, at der findes lignende dokumenter i de administrative sagsmapper, hvori denne bør tildeles aktindsigt.

- 65 Sagsøgeren har tilføjet, at i hver sag kan bemærkningerne fra de selskaber, der driver lufthavne, eller andre tredjeparter i det mindste meddeles denne delvis uden at skade undersøgelsen.
- 66 Under retsmødet har sagsøgeren fremhævet, at på baggrund af de elementer, som denne har fremlagt vedrørende de i præmis 64 opregnede dokumenter, har sagsøgeren bevist, at de dokumenter, som var omfattet af sagsøgerens begæring, ikke var dækket af en generel formodning om, at deres udbredelse kunne skade formålet med undersøgelser. Sagsøgeren har ligeledes hævdet, at denne var af den opfattelse, at en sådan formodning ikke fandt anvendelse i forhold til Kommissionens interne dokumenter.
- 67 Sagsøgeren har tilføjet, at det var vanskeligt at bevise, at et dokument ikke var omfattet af den i præmis 63 nævnte formodning, idet den, der begærer aktindsigt, pr. definition ikke har adgang til indholdet i Kommissionens administrative sagsmapper. Sagsøgeren har følgelig opfordret Retten til at sikre sig, at der ikke forefindes yderligere dokumenter, svarende til de i præmis 64 nævnte, i de administrative sagsmapper, hvori sagsøgeren har begæret aktindsigt.
- 68 Endelig har sagsøgeren anført, at der som følge af en overordnet offentlig interesse foreligger to grunde til, at denne skal tildeles aktindsigt. Sagsøgeren har for det første påberåbt sig de grundlæggende rettigheder til forsvar og mere overordnet adgang til retfærdige administrative procedurer, og for det andet principperne om åbenhed og gennemsigtighed som fastsat i traktaten samt det erklærede formål med forordning nr. 1049/2001, hvorefter formålet er »at give retten til aktindsigt størst mulig virk-

ning«. Sagsøgeren har tilføjet, at søgsmålet tjener forbrugernes interesser på området for lufttransport, hvilket udgør en offentlig interesse. Sagsøgeren har ligeledes bemærket, at intet i retspraksis indikerer, at principperne om åbenhed og gennemsigtighed ikke også finder anvendelse uden for procedurer, hvor institutionerne optræder som lovgiver.

69 Kommissionen har påstået samtlige sagsøgerens argumenter forkastet.

— Rettens bemærkninger

70 Med henblik på fortolkningen af undtagelsen i artikel 4, stk., 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001 skal der tages hensyn til den omstændighed, at interesserede parter — ud over den berørte medlemsstat — ikke har adgang til Kommissionens administrative sagsmapper under procedurer i statsstøttesager, og derfor anerkendes en generel formodning om, at udbredelsen af administrative dokumenter er til skade for beskyttelsen af formålet med undersøgelser (dommen i sagen Kommissionen mod Technische Glaswerke Ilmenau, præmis 61).

71 Kommissionen kan således i medfør af artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001 give afslag på aktindsigt i alle de dokumenter vedrørende kontrolprocedurer for statsstøtte, uden forudgående at foretage en konkret og individuel undersøgelse af disse dokumenter (dommen i sagen Kommissionen mod Technische Glaswerke Ilmenau, præmis 67).

- 72 Den i præmis 70 nævnte generelle formodning (herefter »den generelle formodning«) udelukker ikke de nævnte interesserede parter ret til at bevise, at et givent dokument, som der begæres aktindsigt i, ikke er omfattet af den nævnte formodning, eller at der er en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af dokumentet i medfør af artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001 (dommen i sagen Kommissionen mod Technische Glaswerke Ilmenau, præmis 62).
- 73 I den foreliggende sag skal det for det første bemærkes, at selv om visse dokumenter er identificeret eller opdelt i kategorier, vedrører sagsøgerens begæring reelt samtlige administrative sagsmapper vedrørende procedurerne for kontrol med den påståede statsstøtte tildelt af adskillige selskaber, der driver lufthavne. De dokumenter, som var omfattet af sagsøgerens begæring, er således i princippet omfattet af den generelle formodning.
- 74 For så vidt angår sagsøgerens argument, hvorefter Kommissionens interne dokumenter ikke er dækket af den generelle formodning, bemærkes, at Domstolen i dommen i sagen Kommissionen mod Technische Glaswerke Ilmenau anvendte den generelle formodning på nogle administrative sagsmapper, der indeholdt interne dokumenter fra Kommissionen. Sagsøgerens argument kan således ikke tiltrædes.
- 75 Det skal for det andet bemærkes, at for så vidt angår de dokumenter, der er udtrykkelige og individuelt identificeret i de genfremsatte begæring, dvs. klagerne og anmeldelsen fra de franske myndigheder (sag T-499/08), fremsætter sagsøgeren ingen argumenter, der beviser, at disse ikke er dækket af den generelle formodning.
- 76 Hvad endvidere angår de generelle henvisninger i sagsøgernes genfremsatte begæring til de dokumenter, der er nævnt i afgørelserne om indledning af formelle undersøgelsesprocedurer, der er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, skal

det bemærkes, at disse dokumenter nævnes overordnet som et eksempel til støtte for sagsøgeren argumentation, hvorefter det er utænkeligt, at undtagelsen vedrørende beskyttelsen af formålene med undersøgelser kan finde anvendelse på alle sagsmap-pens dokumenter i deres helhed.

- 77 Selv om det således antages, at henvisningen til disse dokumenter kan anses for en begæring om aktindsigt i et givent dokument i præmis 72's forstand, er det af sagsø-geren anførte for vagt og generelt til at bevise, at disse ikke er dækket af den generelle formodning.
- 78 Sagsøgeren har derfor ikke fremlagt noget forhold i de genfremsatte begæringer, der muliggør en tilsidesættelse af den generelle formodning.
- 79 Den omstændighed, at sagsøgeren på tidspunktet for indgivelsen af stævningen el-ler ændringen af påstandene har identificeret de dokumenter, som denne mener der burde være givet aktindsigt i på grund af deres rent administrative indhold, kan ikke rejse tvivl om denne vurdering.
- 80 Disse dokumenter er nemlig ikke blevet udtrykkeligt og individuelt identificeret i de genfremsatte begæringer, men først efter vedtagelsen af de udtrykkelige afgørelser. Da der ikke foreligger begæringer, som specifikt vedrører disse dokumenter i de gen-fremsatte begæringer, var Kommissionen ikke forpligtet til at foretage en konkret og individuel undersøgelse i de udtrykkelige afgørelser og kunne anvende den generelle formodning, hvorefter dokumenternes udbredelse kan skade formålet med undersø-gelser.

- 81 Det skal for det tredje konstateres, at sagsøgerens argument, hvorefter retten til forsvar kan begrunde aktindsigt i dokumenter, skal forkastes. Det fremgår således af retspraksis, at en statsstøtteprocedure indledes mod en medlemsstat, og at modtageren af støtten derfor ikke kan påberåbe sig retten til forsvar under undersøgelsesproceduren (jf. i denne retning Domstolens dom af 24.9.2002, forenede sager C-74/00 P og C-75/00 P, Falck og Acciaierie di Bolzano mod Kommissionen, Sml. I, s. 7869, præmis 81 og 82, og Rettens dom af 30.4.2002, forenede sager T-195/01 og T-207/01, Government of Gibraltar mod Kommissionen, Sml. II, s. 2309, præmis 144).
- 82 Sagsøgeren har desuden ikke bevist, hvordan principperne om åbenhed og gennemsigtighed og forbrugernes interesse på området for lufttransport har forrang for den generelle interesse i at beskytte formålet med undersøgelser i henhold til artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001.
- 83 Det var derfor med rette, at Kommissionen har kunnet konkludere, at der ikke forelå en overordnet offentlig interesse, der kunne begrunde en udbredelse af dokumenterne.
- 84 Det fremgår af ovenstående betragtninger, at Kommissionen uden at have begået retlige fejl har anvendt undtagelsen i artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001 til at afslå aktindsigt de dokumenter, der er omhandlet i sagsøgerens begæringer, idet sidstnævnte hverken har bevist, at den generelle formodning ikke dækkede visse givne dokumenter, eller at det forelå en overordnet offentlig interesse, der kunne begrunde udlevering af de dokumenter, som var omfattet af sagsøgerens begæringer. Eftersom den påberåbte undtagelse omfatter samtlige dokumenter, hvori aktindsigt er blevet afslået, er det ikke nødvendigt at behandle sagsøgerens argumenter vedrørende de øvrige undtagelser, der er anført i de udtrykkelige afgørelser.

Afslaget på delvis aktindsigt i de dokumenter, der er nævnt i sagsøgerens begæring

— Parternes argumenter

⁸⁵ Sagsøgeren har anført, at Kommissionens begrundelse for at afslå at give sagsøgeren delvis aktindsigt i dokumenterne, hvorefter »delvis aktindsigt ikke er mulig, da dokumenterne, der er omfattet af afslaget, i det hele henhører under mindst to af de påberåbte undtagelser«, er gentagende og generel. Denne erklæring opfylder ikke kravene til en konkret og individuel undersøgelse, idet der ikke for hvert enkelt dokument angives de årsager, der specifikt gælder herfor. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at afslaget på delvis aktindsigt i dokumenterne er i strid med proportionalitetsprincippet.

⁸⁶ Kommissionen har gjort gældende, at anbringendet skal forkastes.

— Rettens bemærkninger

⁸⁷ Som anført ovenfor i præmis 70, findes der en generel formodning, hvorefter udleveringen af dokumenter fra Kommissionen administrative sagsmapper vedrørende en kontrolprocedure for statsstøtte i princippet kan skade beskyttelsen af formålet med undersøgelser.

- 88 I sine genfremsatte begæringer har sagsøgeren imidlertid begrænset sig til at anføre, at for så vidt angår dokumentkategorierne indeholder disse nødvendigvis afsnit, som det er muligt at udlevere uden at skade beskyttelsen af formålet med undersøgelser.
- 89 Sagsøgeren har således ikke bevist, at der for de givne dokumenter var en del af disse, der ikke var dækket af den generelle formodning (jf. i denne retning dommen i sagen Kommissionen mod Technische Glaswerke Ilmenau, præmis 70).
- 90 Heraf følger, at dokumenter i deres helhed er dækket af den generelle formodning og følgelig, at argumentet om overtrædelse af proportionalitetsprincippet er irrelevant.
- 91 Det følger af ovenstående betragtninger, at Kommissionen med rette afslog at give delvis aktindsigt i de dokumenter, som var omfattet af sagsøgerens begæring.

Det andet anbringende vedrørende overtrædelsen af begrundelsespligten

Parternes argumenter

- 92 Sagsøgeren har anført, at Kommissionens forklaringer som begrundelse for afslaget på aktindsigt i dokumenterne ikke udgør en fyldestgørende begrundelse, da de er selvmodsigende og utilstrækkelige. Sagsøgeren har nemlig gjort gældende, at Kom-

missionens overordnede og abstrakte analyse i de udtrykkelige afgørelser ikke beviser, at hvert enkelt dokument henhører under den påberåbte undtagelse, og at behovet for beskyttelse er reel.

- ⁹³ Sagsøgeren har desuden anført, at Kommissionen ikke har bevist, at der forelå særlige omstændigheder, der kunne begrunde, at en konkret undersøgelse af de dokumenter, som var omfattet af sagsøgerens begæring, blev udeladt.
- ⁹⁴ Endelige er sagsøgeren af den opfattelse, at Kommissionens begrundelse er mangelfuld, idet denne tilsyneladende afslår aktindsigt i dokumenter, der ikke frembyder nogen rimelig risiko for at skade de interesser, der beskyttes ved undtagelserne til retten til aktindsigt i dokumenter.
- ⁹⁵ Kommissionen har ikke taget særskilt stilling til dette punkt.

Rettens bemærkninger

- ⁹⁶ Den begrundelse, som kræves i artikel 253 EF, skal i henhold til fast retspraksis klart og utvetydigt angive de betragtninger, som den institution, der har udstedt den anfægtede retsakt, har lagt til grund, således at de berørte parter kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning og forsvare deres rettigheder, og således at retterne kan udøve deres prøvelsesret. Det kan imidlertid ikke kræves, at begrundelsen angiver alle de forskellige relevante faktiske og retlige omstændigheder. Spørgsmålet om, hvorvidt en beslutnings begrundelse opfylder disse krav, skal ikke blot vurderes i forhold til ordlyden, men ligeledes til den sammenhæng, hvori den ind-

går, samt under hensyn til alle de retsregler, som gælder på det pågældende område (jf. dommen i sagen Co-Frutta mod Kommissionen, præmis 99 og 100 og den deri nævnte retspraksis).

- 97 Endvidere bemærkes, at tilsidesættelse af begrundelsespligten er et anbringende om en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, der som sådant adskiller sig fra anbringendet om, at beslutningen er truffet af urigtige grunde, idet prøvelsen af det sidstnævnte forhold henhører under behandlingen af beslutningens materielle rigtighed (Domstolens dom af 2.4.1998, sag C-367/95 P, Kommissionen mod Sytraval og Brink's France, Sml. I, s. 1719, præmis 67; jf. ligeledes i denne retning Rettens dom af 19.6.2009, sag T-48/04, Qualcomm mod Kommissionen, Sml. II, s. 2029, præmis 179).
- 98 I den foreliggende sag har Kommissionen i de udtrykkelige afgørelser identificeret antallet af dokumenter, der er omfattet af sagsøgerens begæringer, og opdelt dem i kategorier.
- 99 Kommissionen har givet sagsøgeren aktindsigt i visse dokumenter og har med henblik på at begrunde afslaget på aktindsigt i andre dokumenter bl.a. gjort gældende, at i det omfang dokumenter vedrørte kontrolprocedurerne for statsstøtte var de omfattet af undtagelsen i artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001. Kommissionen har præciseret, at udleveringen af dokumenterne kan skade tilliden mellem medlemsstaterne og tredjeparter, hvilket også ville bringe de igangværende undersøgelser i fare.
- 100 Det fremgår således af de udtrykkelige afgørelser, at Kommissionen for det første har gjort det muligt for sagsøgeren at forstå, hvilke dokumenter der var dækket af undtagelsen, og hvorfor denne undtagelse blev anvendt i den foreliggende sag, og for det andet gav Retten mulig for at udøve sin kontrol.

- 101 Det bemærkes desuden, at sagsøgerens argumenter vedrørende den manglende konkrete og individuelle undersøgelse af dokumenterne vedrører rigtigheden af de udtrykkelige afgørelser og således er blevet behandlet i forbindelse med det første anbringende vedrørende annullation af nævnte afgørelser.
- 102 Anbringendet vedrørende overtrædelsen af begrundelsesforpligtelsen kan således ikke tages til følge, og det er ufornuddent at tage stilling til sagsøgerens argumenter om begrundelsen vedrørende de øvrige påberåbte undtagelser, idet undtagelsen i artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001 omfatter samtlige dokumenter, hvori aktindsigt blev afslået, og er tilstrækkelig til at begrunde afslaget.
- 103 Henset til samtlige ovenfor anførte betragtninger, bør Kommissionen frifindes, for så vidt som søgsmålene tilsigter annullation af de udtrykkelige afgørelser.

Sagens omkostninger

- 104 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 6, er Retten desuden frit stillet i sin afgørelse om sagens omkostninger, såfremt det er ufornuddent at træffe afgørelse om sagens genstand.

105 Da sagsøgeren har tabt sagerne T-494/08, T-495/08, T-499/08, T-500/08 og T-509/08, bør det pålægges sagsøgeren at bære sine egne omkostninger og betale Kommissionens omkostninger i overensstemmelse med dennes påstand herom.

106 Det konstateres derimod, at det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i sagerne T-496/08, T-497/08 og T-498/08, idet de er rettet mod de stiltiende afgørelser som følge af, at Kommissionen har vedtaget en udtrykkelig afgørelse efter udløbet af de i artikel 8 i forordning nr. 1049/2001 frister og efter sagsanlægget i disse sager. Af denne grund og idet sagsøgeren har tabt sagerne til prøvelse af de omhandlede udtrykkelige afgørelser bestemmes, at Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler sagsøgerens omkostninger i sagerne T-496/08, T-497/08 og T-498/08.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Ottende Afdeling):

- 1) **Sagerne T-494/08, T-495/08, T-496/08, T-497/08, T-498/08, T-499/08, T-500/08 og T-509/08 forenes med henblik på denne dom.**

- 2) **Sagerne afvises, for så vidt som de er rettet mod de stiltiende afslag på aktindsigt i sagerne T-494/08, T-495/08, T-499/08, T-500/08 og T-509/08.**

- 3) **Det er uforholdent at træffe afgørelse i sagerne T-496/08, T-497/08 og T-498/08, for så vidt som de er rettet mod de stiltiende afslag på aktindsigt.**

- 4) **I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.**

- 5) **Ryanair Ltd betaler omkostningerne i sagerne T-494/08, T-495/08, T-499/08, T-500/08 og T-509/08.**

- 6) **Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Ryanair Ltd afholdte omkostninger i sagerne T-496/08, T-497/08 og T-498/08.**

Papasavvas

Wahl

Dittrich

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 10. december 2010.

Underskrifter